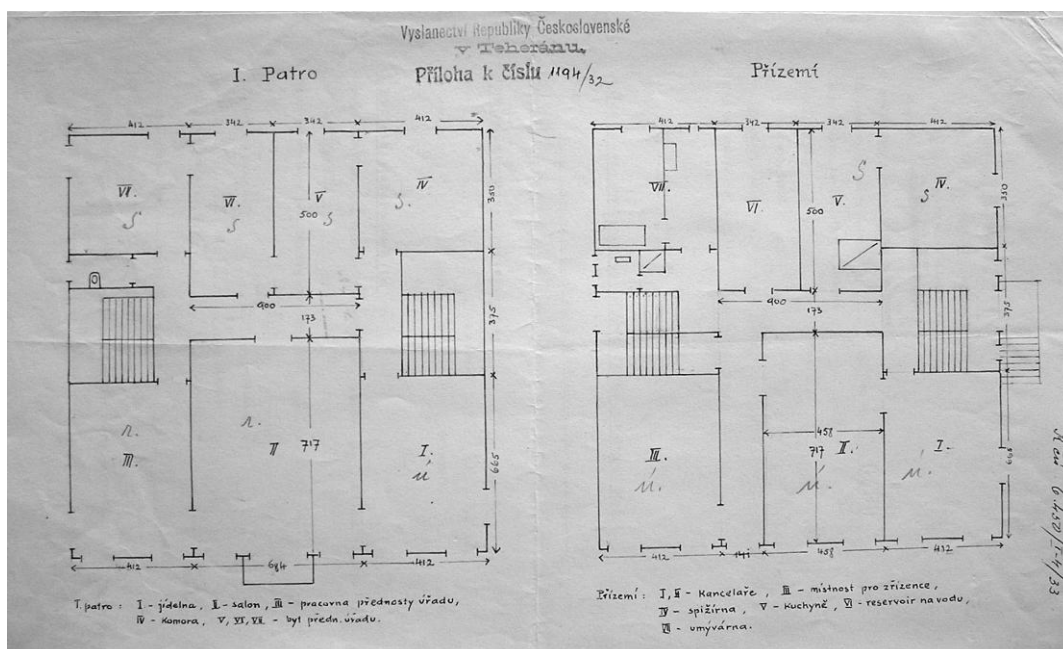
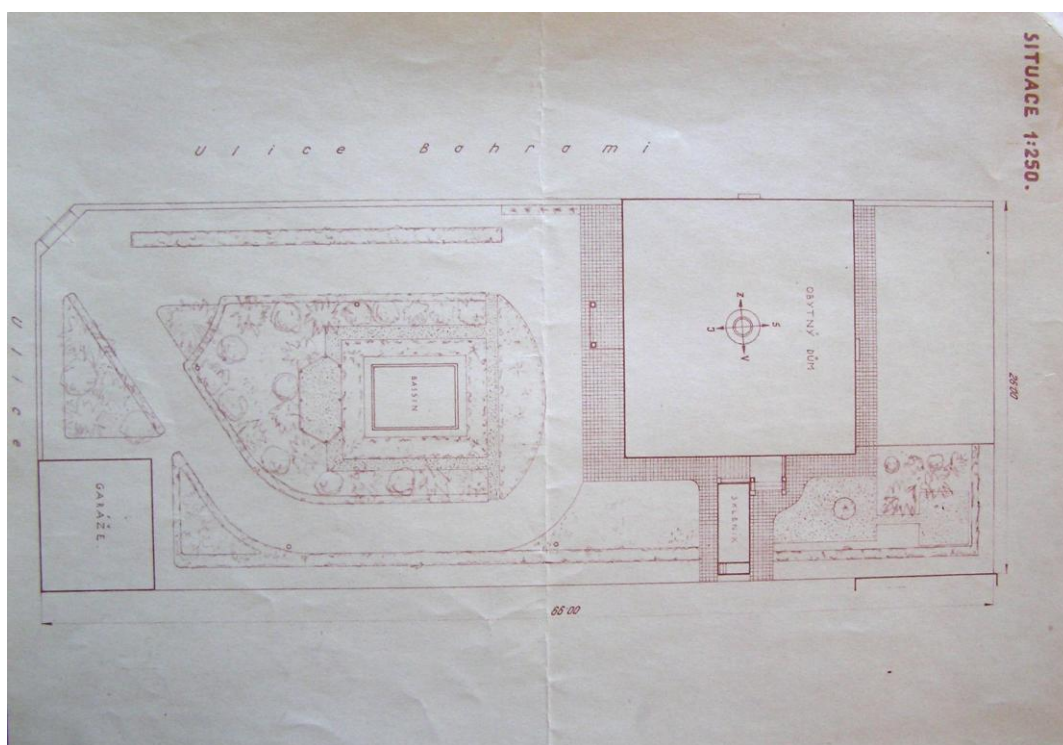

Příloha č. 1: Plán pozemku a výkresy jednotlivých pater budovy československého vyslanectví v Teheránu.

Zdroj: AMZV, sekce I/IV, k. č. 47, budova Teherán, sine.

Příloha č. 2: Fotografie sídla československého vyslanectví v Teheránu.

Obr. 1 Průčelí budovy s vchodem do kanceláře

Obr. 2 Příjímací pokoj

Zdroj: AMZV, sekce I/IV, k. č. 47, budova Teherán, sine. Fotoalbum: Vyslanectví ČSR v Teheráně, č. j. 454/30 adm.

Příloha č. 3: Smlouvy uzavřené mezi Československem a Íránem v meziválečné době.

89.

Vládní vyhláška

ze dne 28. června 1928,

kteřou se uvádí v prozatímní působnost prozatímní dohoda mezi republikou Československou a Persií.

Se souhlasem presidenta republiky uvádí se na základě usnesení vlády podle § 1 zákona ze dne 4. července 1923, čís. 158/1923 Sb. z. a n., případně dle čl. VII. Zákona ze dne 22. června 1926, čís. 109/1926 Sb. z. a n., v prozatímní platnost s účinností od 1. července 1928 připojená prozatímní dohoda mezi republikou Československou a Persií, sjednaná v Teheranu dne 17. června 1928.

Dr. Šrámek v. r.

(Překlad.)

Prozatímní dohoda

Mezi republikou Československou a Persií

President republiky Československé a Jeho Císařské Veličenstvo Perský Šach, stejně prodchnuti upřímným přáním skončiti v době pokud možno nejkratší svá právě konaná jednání, směřující k tomu, aby se uzavřely mezi jejich oběma zeměmi smlouva o přátelství a dohody o usazování, konsulární, celní a obchodní, rozhodli se do té doby udržovati své styky na podkladě prozatímní dohody a jmenovati za tím účelem svými plnomocníky:

Republika Československá

s jedné strany:

p. Miroslava Schuberta,

konsula republiky Československé v Teheranu,

a Persie se strany druhé:

Jeho Excellenci Fatoullah Chána Pakrevana,

vedoucího přednostu ministerstva zahraničních věcí,

kteříž předloživši si své plné moci, jež shledány v dobré a náležitě formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Diplomatické zastoupení každé vysoké smluvní strany bude požívati na území druhé s podmínkou vzájemnosti výsad a osvobození uznaných všeobecným mezinárodním právem.

Konsulární zástupci každé vysoké smluvní strany mohou sídliti na území strany druhé, mají-li řádné exequatur.

Budou požívati čestných výsad a osobních osvobození soudních a fiskálních, uznaných všeobecným mezinárodním právem a s podmínkou naprosté vzájemnosti.

Článek 2.

Ode dne 10. května 1928 budou příslušníci každé vysoké smluvní strany připuštěni a bude s nimi zacházeno na území druhé podle pravidel a zvyklostí všeobecného mezinárodního práva a na podkladě naprosté vzájemnosti.

Pokud jde o jejich osoby a majetek, práva a zájmy, budou tam požívati naprosté ochrany zákonů a úřadů země.

Bude s nimi v každém ohledu zacházeno stejně jako s vlastními příslušníky, aniž by však mohli činit nárok na zacházení, vyhražené jen vlastním příslušníkům s vyloučením všech ostatních cizinců.

Pokud však jde o právní postavení osob, zůstanou příslušníci každé vysoké smluvní strany na území druhé strany podrobeni předpisům zákonů své země.

Příslušníci jedné ze smluvních stran nebudou podrobeni na území druhé žádné službě vojenské at' ve vojsku pozemním, námořním nebo vzdušném, at' v národních gardách nebo milicích, ani žádné povinnosti nebo břemenům nahrazujícím vojenskou službu.

Mohou býti podrobeni jen takovým vojenským plněním a rekvisicím, které se zákonitě ukládají vlastním příslušníkům, a to v téže míře a podle týchž zásad jako tito.

Článek 3

Upravující své styky na zásadě celní autonomie, obě smluvní strany se shodují v tom, že plodiny zemské nebo výrobky průmyslové, přicházející z území jedné z nich, budou podrobeny při vstupu na území druhé předpisům základního celního zákona této.

Majíce za to, že lze doufati, že lhůta jednoho roku postačí, aby se uzavřela smlouva o přátelství, dohoda o usazování, dohody konsulární, obchodní a celní, o které se právě jedná, shodují se, že si vzájemně poskytnou do 10. května 1929 výhody svého platného nejnižšího celního tarifu a všech slev z tohoto sazebníku, které by byly přiznány ve prospěch výrobků jakéhokoliv původu.

Článek 4.

Tato prozatímní dohoda bude ratifikována a ratifikace budou vyměněny v Teheráně co nejdříve. Zůstane v platnosti až do uzavření smlouvy a dohod výše zmíněných, nejdéle však do 10. května 1929.

Je shoda v tom, že pro stranu perskou není potřeba, aby článek 3., týkající se tarifních ustanovení, byl předložen ke schválení Medjilissu ve smyslu ustanovení zákona ze dne 13. Ordibehechtu 1307 (3. května 1928).

Čemuž na svědomí jmenovaní plnomocníci podepsali tuto dohodu a připojili k ní svoji pečeť.

Dáno v Teheranu, dne 17. června 1928.

L. S. Miroslav Schubert v. r.

L. S. F. Pakrevan v. r.

66.

Vládní vyhláška

ze dne 10. května 1929,

kteřou se uvádí v prozatímní platnost obchodní, celní a plavební úmluva mezi republikou Československou a Persií.

Se souhlasem presidenta republiky uvádí se na základě usnesení vlády podle § 1 zákona ze dne 4. července 1923, čís. 158/1923 Sb. z. a n., případně dle čl. VII. Zákona ze dne 22. června 1926, čís. 109/1926 Sb. z. a n., v prozatímní platnost s účinností od 10. května 1929 připojená obchodní, celní a plavební úmluva mezi republikou Československou a Persií, sjednaná v Teheráně dne 30. dubna 1929.

Dr. Šrámek v. r.

(Překlad.)

Obchodní, celní a plavební úmluva mezi republikou Československou a císařstvím Perským.

President republiky Československé a Jeho císařské Veličenstvo šach Perský, stejně prodchnuti přáním upevniti hospodářské styky mezi oběma státy, rozhodli se uzavřít obchodní, celní a plavební úmluvu a jmenovali za tím účelem svými plnomocníky:

President Republiky Československé:
pana Miroslava Schuberta,
konsula republiky Československé v Teheráně,

Jeho císařské Veličenstvo šach Perský:

Jeho Excellenci

Mirzu Mohameda Ali Khana Farzina,,

Jeho ministerstva zahraničních věcí,

Kteří vyměnivše si své plné moci, shledané v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Československé výrobky přírodní nebo průmyslové nebudou při svém dovozu do Persie podrobeny jiným nebo vyšším clům, součinitelům, přírůžkám nebo dovozním poplatkům jakékoliv povahy než těm, které postihují nebo budou postihovati podobné výrobky státu, požívajícího nejvyšších výhod.

Československé výrobky přírodní nebo průmyslové nebudou při svém vývozu z Československa do Persie podrobeny jiným nebo vyšším clům, součinitelům, přírůžkám nebo vývozním poplatkům jakékoliv povahy než těm, které se vybírají nebo budou vybíratí při vývozu podobných výrobků, určených pro kterýkoliv stát, požívající nejvyšších výhod.

Článek 2.

Perské výrobky přírodní nebo průmyslové nebudou při svém dovozu do Československa podrobeny jiným nebo vyšším clům nebo vývozním poplatkům jakékoliv povahy než těm, které se vybírají nebo budou vybíratí při vývozu podobných výrobků, určených pro kterýkoliv stát, požívající nejvyšších výhod.

Perské výrobky přírodní nebo průmyslové nebudou při svém vývozu z Persie do Československa podrobeny jiným nebo vyšším clům nebo vývozním poplatkům jakékoliv povahy než těm, které se vybírají nebo budou vybíratí při vývozu podobných výrobků, určených pro kterýkoliv stát, požívající nejvyšších výhod.

Článek 3

Výrobky jedné smluvní strany řádně dopravené na území druhé strany, z kterých byly zapraveny dovozní cla a poplatky, předepsané zákony předepsané zákony a ustanoveními o cizích výrobcích, nebudou potom v žádném ohledu podrobeny méně příznivému zacházení, než jakému budou podrobeny podobné přírodní nebo průmyslové výrobky kteréhokoliv třetího státu.

Článek 4.

Obě smluvní strany se zavazují poskytnouti si vzájemně nejvyšší výhody pro každý postup vztahující se na vybírání cel, jakož i pro záruku i pro každou jinou formálnost při dovozu a vývozu.

Článek 5.

Smluvní strany se budou řídit při osvědčeních o původu zboží ustanoveními mezinárodní úmluvy o zjednodušení celních formalit, podepsané v Ženevě dne 3. listopadu 1923.

Článek 6.

Smluvní strany nebudou překážeti vzájemné výměně zboží žádným zákazem nebo omezením, týkajícím se jejich dovozu nebo vývozu, kromě následujících zákazů nebo omezení, kterých nebude používáno jako prostředku libovolného zkracování nebo zastřené omezení:

1. zákazy neb omezení, týkající se veřejné bezpečnosti;
2. zákazy neb omezení, vydané z důvodů mravnostních a humanitárních;
3. zákazy neb omezení, týkající se obchodu zbraněmi, střelivem a válečným materiálem nebo za výjimečných okolností všemi jinými válečnými potřebami;
4. zákazy neb omezení, vydané k ochraně veřejného zdraví nebo zajištění ochrany zvířat nebo rostlin před chorobami, hmyzem a škodlivými příživníky;
5. zákazy neb omezení při vývozu, mající za účel ochranu národního majetku uměleckého, historického nebo archeologického;
6. zákazy neb omezení, platné pro zlato, stříbro, mince, papírové peníze a cenné papíry;
7. zákazy neb omezení, mající za účel rozšíření na cizí zboží režim, platný ve vlastním státě pro výrobu, obchod, dopravu a spotřebu podobných výrobků domácích;
8. zákazy neb omezení, platné pro výrobky, které jsou nebo budou ve vlastním státě po stránce výroby neb obchodu předmětem státních monopolů nebo monopolů státem kontrolovaných;
9. zákazy neb omezení k ochraně životních zájmů státu za výjimečných a neobvyklých okolností.

Jestliže budou opatření toho druhu učiněna, bude jich používáno tak, aby tím pro druhou smluvní stranu nevznikalo žádné libovolné zkracování. Jejich trvání bude omezeno na trvání důvodů neb okolností, které je způsobily.

Článek 7.

Smluvní strany si vzájemně poskytnou svobodu průvozu svými územími, a to pro osoby, zavazadla, zboží a předměty všeho druhu, jakož i pro zásilky, materiály a prostředky, sloužící k dopravě všeho druhu, jak na železnicích, tak při dopravě jiného způsobu, vhodné pro mezinárodní provoz, zajišťující si přitom zacházení podle nejvyšších výhod.

Výjimky jsou však možné v níže uvedených případech, jestliže budou současně platit pro všechny ostatní státy a státy, jež jsou v podobných poměrech:

- a) výjimky z důvodů veřejné bezpečnosti;
- b) výjimky z důvodů zdravotně-policejních neb na zajištění ochrany zvířat nebo rostlin před chorobami, hmyzem a škodlivými příživníky;
- c) výjimky týkající se obchodu zbraněmi, střelivem a válečným materiálem a za výjimečných okolností všemi jinými válečnými potřebami.

Smluvní strany se zavazují nevybírat poplatků z průvozu. Mohou se však vybírat z průvozních přeprav poplatky určené jen k úhradě dozíracích a správních výdajů, tímto průvozem způsobených.

Tato ustanovení platí jak pro zboží provážené přímo, tak i pro zboží, které jest při průvozu překládáno, znovu baleno nebo uloženo na sklad.

Článek 8.

Ustanovení této smlouvy se nevztahují:

1. na zvláštní výhody, které jedna ze smluvních stran poskytuje nebo poskytne sousedním státům k ulehčení pohraničního styku v jistém pásmu území s té i oné strany hranice;
2. na závazky, které jedna z obou stran na sebe vzala nebo vezme následkem celní unie.

Článek 9.

U vzorků a modelů se budou řídit smluvní strany ustanoveními mezinárodní smlouvy o zjednodušení celních formalit, podepsané v Ženevě dne 3. listopadu 1923.

Lhůta pro zpětný vývoz bude šestiměsíční a může být prodloužena do dvanácti měsíců.

Článek 10.

Pro vzájemný poštovní styk platí ustanovení světových poštovních smluv a úmluv, jestli tento styk nebyl pro některé druhy zásilek upraven zvláštní dohodou mezi

poštovními správami obou smluvních stran. Proto se vzájemné výměně poštovních zásilek poskytnou veškeré možné úlevy, které nejsou v rozporu s vnitřními zákony a nařízeními některé smluvní strany, aby obě poštovní správy mohly vždy a zejména v pravidelnosti a rychlosti dopravy úplně dostáti závazkům, převzatým podpisem světových poštovních smluv nebo zvláštních poštovních dohod.

Zejména budou poštovní zásilky veškerého druhu, které pocházejí z území jedné smluvní strany a mají být dodány do území druhé smluvní strany, jestliže jsou podrobeny celnímu řízení, vyceleny co možná nejrychleji a bez zbytečných obtíží, aby se tak zamezil každý neodůvodněný průtah v jejich dodání.

Zvláštní otázky vzájemného poštovního styku, jež by vyžadovaly zvláštní úpravy a spolupůsobení také jiných správních oborů kromě správy poštovní, budou řešeny obapolně s největší blahovůlí.

Článek 11

S Československými obchodními loďmi a s jejich náklady v Persii a s perskými obchodními loďmi a s jejich náklady v Československu bude se zacházeti stejně, jako s loďmi domácími a s jejich náklady a nikdy ne méně příznivě, než s loďmi a s náklady jakékoliv jiné země.

Z tohoto ustanovení se činí výjimka u práva plavby pobřežní a výhod, které jsou nebo budou poskytnuty domácímu rybolovu a jeho výrobkům.

Článek 12.

Tato úmluva jest sepsána v dvojím vyhotovení v jazyku francouzském.

Bude ratifikována a výměna ratifikací bude provedena co nejdříve v Teheráně.

Úmluva vstoupí v platnost patnáct dní po výměně ratifikací. Zůstane v účinnosti 5 let. Nebude-li vypověděna šest měsíců před uplynutím této lhůty, bude pokládána za prodlouženou mlčky na neurčitou dobu. Po výše uvedené pětileté lhůtě může být vypověděna kdykoliv se lhůtou šesti měsíců.

Čemuž na svědomí plnomocníci, náležitě k tomu zmocnění, podepsali tuto úmluvu a přitiskli k ní své pečeti.

Dáno v Teheráně, dne 30. dubna 1929.

L. S. Miroslav Schubert v. r.

L. S. M. Farzine v. r.

Závěrečný protokol

Přistupující k podpisu obchodní, celní a plavební úmluvy, uzavřené dnes mezi republikou Československou a císařstvím Perským, podepsaní plnomocníci učinili toto prohlášení, které bude tvořit nedílnou součást úmluvy samé:

I.

K čl. 6.

Rozumí se, že:

- a) závazky převzaté oběma smluvními stranami se nevztahují na zákazy neb omezení dovozu neb vývozu, které - nehledě na oprávnění podle článku 6. - platí v obou státech při podpisu této úmluvy a které budou oznámeny druhé straně do dvou měsíců ode dne vstupu v účinnost této úmluvy;
- b) v případě, že by jedna smluvní strana, opírajíc se o výjimky uvedené v článku 6, zavedla nové zákazy neb omezení takové povahy, že by byly vážně na újmu obchodu druhé strany, bude tato moci do jednoho roku od jejich zavedení vypovědět tuto úmluvu, jejíž účinnost skončí šest měsíců po tom.

II.

Jest shoda v tom, že ustanovení této úmluvy se v ničem nedotýkají pasových předpisů obou smluvních stran.

III.

Jestliže vysoké smluvní strany nepodepíší do jednoho roku smlouvu o přátelství a úmluvu o usazování, o které se vyjednává, obě vysoké smluvní strany si vyhrazují právo vypovědět tuto úmluvu měsíc předem, nehledě na ustanovení článku 12.

Dáno v Teheráně, dne 30. dubna 1929.

L. S. Miroslav Schubert v. r.

L. S. M. Farzine v. r.

197.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 19. prosince 1930
O mezinárodní působnosti obchodní, celní a plavební úmluvy mezi
republikou Československou a císařstvím Perským ze dne 30. dubna 1929.**

Obchodní, celní a plavební úmluva mezi republikou Československou a císařstvím Perským, sjednaná v Teheráně dne 30. dubna 1929 a uvedená v prozatímní platnost vládní vyhláškou ze dne 10. května 1929, čís. 66 Sb. z a n., byla po schválení Národním shromážděním ratifikována prezidentem republiky dne 26. června 1930 a po výměně ratifikačních listin nabyla podle čl. 12 mezinárodní působnosti dne 9. prosince 1930.

Dr. Beneš v. r.

137.

**Smlouva o přátelství
Mezi republikou Československou a císařstvím Perským.**

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.
TOMÁŠ G. MASARYK,
PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
VŠEM,
KTERÍ TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU,
POZDRAVENÍ.
JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
CÍSAŘSTVÍ PERSKÉHO
BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA:

(Překlad.)

Smlouva o přátelství mezi republikou Československou a císařstvím Perským.

President republiky Československé s jedné strany a jeho Císařské Veličenstvo šach Perský se strany druhé, prodchnuti stejným přáním upevniti přátelské vztahy mezi oběma státy, rozhodli se uzavříti smlouvu o přátelství a jmenovali k tomuto cíli svými zmocněnci:

President republiky Československé:

Pana Miroslava Schuberta,
chargé d'affaires republiky Československé v Persii.

Jeho Císařské Veličenstvo šach Perský:
Jeho výsost Mohamada Ali Khána Foroughi,
Svého ministra zahraničních věcí,

kteří, sdělivše si své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě,
dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek I.

Mezi Československem a Persií, jakož i mezi příslušníky obou států
bude nezkalený mír a srdečné a stálé přátelství.

Článek II.

Vysoké smluvní strany se shodují na zřízení diplomatických styků mezi
oběma státy podle obecných zásad mezinárodního práva.

jsou zajedno, že diplomatičtí zástupci každé z nich budou požívati na
území druhé, pod podmínkou vzájemnosti, zacházení posvěceného zásadami
obecného práva mezinárodního, a které v žádném případě a stejně pod
podmínkou vzájemnosti nebude moci býti méně příznivé než zacházení
poskytované diplomatickým zástupcům státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek III.

Každá z obou vysokých smluvních stran připustí na své území zástupce
konsulární, řádně opatřené exequatur-em , kteří budou sídliti buď v hlavním
městě nebo v důležitých městech, kde stejní cizí zástupci mají obecně dovoleno
sídliti. Budou požívati, pod podmínkou vzájemnosti, zacházení posvěceného
pravidly obecného práva mezinárodního a které, v žádném případě a stejně pod
podmínkou vzájemnosti, nebude moci býti méně příznivé než zacházení
poskytované konsulárním zástupcům státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek IV.

Vysoké smluvní stany jsou zajedno, že podrobí řízení pokojného
urovnávání každý spor, jenž by mezi nimi vznikl a který by nemohl býti
urovnán po dobrém v přiměřené lhůtě řádnou cestou diplomatickou. Vyhražují

si určití v každém případě zvláštní dohodou řízení, jež se jim bude zdáti nejvhodnějším.

Jsou jinak zajedno, že, přistoupí-li obě ke všeobecné formulí doporučené Společností Národů, budou jí používati při urovnávání všech sporů, na něž se hodí, nehledíc, mají-li místo, k ustanovením, jež předcházejí.

Článek V.

Tato smlouva bude ratifikována ratifikace budou vyměněny v Teheránu co nejdříve.

Vstoupí v platnost patnáctý den po výměně ratifikačních listin.

Tomu na svědomí plnomocníci podepsali tuto smlouvu a připojili k ní své pečeti.

Dáno dvojmo v Teheránu, dne 29. října 1930.

L. S. Miroslav Schubert v. r.

L. S. M. A. Foroughi v. r.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU PROHLAŠUJEME JI ZA SCHVÁLENU, PŘIJATU, POTVRZENU A UTVRZENU A MOCÍ LISTU TOHOTO PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ JI SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCE SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JI PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NÍ JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLI PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 31. BŘEZNA LÉTA TISÍCÍHO TŘICÁTÉHO PRVÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Teheránu dne 25. června 1931 a smlouva podle čl. V. nabyla mezinárodní účinnosti dne 9. července 1931.

Dr. Beneš v. r.

138.

**Úmluva o usazování mezi republikou Československou a císařstvím
Perským.**

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

CÍSAŘSTVÍ PERSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM ZÁPISEM:

Úmluva o usazování mezi republikou Československou a císařstvím Perským.

President republiky Československé a jeho Císařské Veličenstvo šach Perský

Prodchnuti stejným přáním upravití právo usazovací československých příslušníků v Persii a perských příslušníků v Československu podle smlouvy o přátelství ze dneška, rozhodli se uzavřítí úmluvu o usazování a jmenovati k tomu cíli svými zmocněnci:

President republiky Československé:

Pana Miroslava Schuberta,

Chargé d'affaires republiky Československé v Persii,

Jeho Císařské Veličenstvo šach Perský:

Jeho Výsost Mohamada Ali Khána Foroughi,

Svého ministra zahraničních věcí,

kteří, sdělivše si své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek I.

Příslušníci každého ze smluvních států budou přijímáni na území druhého státu a bude tam s nimi zacházeno, pokud se týká jejich osob a majetku, podle zásad a praxe mezinárodního obecného práva. Budou tam požívati pro své osoby, majetek, práva a zájmy nejtrvalejší ochrany místních zákonů a úřadů.

Budou moci vstupovati na území druhého smluvního státu, vycházeti z něj, cestovati, pobývati a usazovati se v něm, pod podmínkou a tak dlouho, dokud se podrobí zákonům a nařízením platným na tom území.

Ve všech těch oborech nesmí býti s nimi zacházeno nepříznivěji než s příslušníky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Avšak nic z toho, co předchází, nemůže zabrániti žádnému ze smluvních států, aby nečinil, kdy mu bude libo, opatření směřujících k úpravě či zákazu přistěhovalectví na své území, pokud se jím netvoří nerovnoprávnost namířená zvláště proti veškerým příslušníkům druhého smluvního státu.

Článek II.

Ustanovení této úmluvy nedotýkají se práva každého z obou smluvních států zakázati pobyt příslušníkům druhého státu ve zvláštních případech, ať na základě nějakého soudního rozhodnutí či z důvodu ohrožení veřejného klidu a řádu neb veřejné bezpečnosti ať vnitřní nebo vnější, o čemž ostatně stát sám rozhoduje nebo z důvodů poskytování veřejné podpory, z důvodů zdravotních, nebo mravnostních, ale na základě platných zákonů a nařízení.

Vyhoštění bude se prováděti za podmínek odpovídajících požadavkům hygieny a lidskosti.

Článek III.

Příslušníci každého z obou smluvních států budou požívati na území druhého státu zacházení, jež jest poskytnuto příslušníkům státu požívajícího nejvyšších výhod, pokud jde o právo provozovati obchod, průmysl, živnost neb povolání, a nejde-li ani o státní monopol ani o využití monopolu povoleného státem.

Článek IV.

Akciovým společností a obchodním společností všeho druhu, počítaje v to společnosti průmyslové, finanční, pojišťovací, zasilatelské a dopravní, které mají své sídlo na území jednoho smluvního státu, které budou ustaveny podle zákonů a nařízení státu, v němž je jejich sídlo, a které tam budou právně uznány za příslušníky onoho státu, přiznána bude na území druhého státu právní existence, osobnost a právo jednati před soudy.

Připuštění k provozování obchodů na území druhého státu řídí se zákony a nařízeními tam platnými.

Pokud jde o výkon jejich činnosti, jakož i v každém jiném ohledu bude s těmito společnostmi s podmínkou, že se podrobí zákonům a nařízením druhého státu, stejně zacházeti jako s podobnými podniky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek V.

Příslušníci a společnosti jednoho smluvního státu, označené v čl. IV. budou v každém ohledu požívati na území druhého státu jak pro své osoby, tak pro svůj majetek, práva a zájmy, pokud jde o daně a dávky a všeho druhu, jakož i o všechna státní břemena fiskální povahy, u úřadů a soudů ve věcech finančních téhož zacházení a téže ochrany jako vlastní příslušníci.

Článek VI.

Příslušníci každého z obou smluvních států budou míti na území druhého státu, podrobí-li se zákonům a nařízením tam platným, právo nabyvatí, držeti a zciziti všechny druhy movitých práv a movitého majetku. Bude s nimi v tomto ohledu zacházeno jako s příslušníky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Pokud jde o majetek a práva nemovitá, bude se s příslušníky každého z obou smluvních států na území druhého státu zacházeti v každém ohledu jako s příslušníky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek VII.

Obydlí, kanceláře a všechny nemovitosti, kterých nabudou, budou míti v držení nebo najmou podle ustanovení této úmluvy příslušníci jednoho smluvního státu na území druhého státu, nesmějí býti podrobeny domovním prohlídkám, leč za týchž podmínek a šetří-li se týchž formalit, které jsou předepsány pro příslušníky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Právě tak obchodní knihy, účetní záznamy a vůbec písemnosti všeho druhu náležející příslušníkům jednoho smluvního státu na území druhého státu, nesmějí býti podrobeny prohlídce, nebo zabaveny leč za týchž podmínek a šetří-li se týchž formalit, které jsou předepsány platnými zákony pro příslušníky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek VIII.

S příslušníky z každého z obou smluvních států bude na území druhého státu ve všem, co se dotýká ochrany jejich osob a majetku, soudy a úřady zacházeno stejně jako s příslušníky státu požívajícího nejvyšších výhod.

Zemře-li příslušník jednoho z obou smluvních států na území druhého, jsou místní úřady povinny zpravit o tom bez průtahů místně příslušný konsulární úřad, a není-li ho, diplomatického zástupce státu, jehož příslušníkem byl zůstavitel v době úmrtí.

Článek IX.

Příslušníci jedné ze smluvních stran nebudou podrobeni na území druhé žádné službě vojenské ať ve vojsku pozemním, námořním nebo vzdušném, ať v národních gardách nebo milicích, ani žádné povinnosti nebo břemenům nařízeným v náhradu za vojenskou službu.

Mohou být podrobeni jen takovým vojenským plněním a rekvisicím, které se zákonitě ukládají vlastním příslušníkům, a to v téže míře a podle týchž zásad jako tito.

Ustanovení tohoto článku budou platit též, pokud je třeba, pro společnosti zmíněné v čl. IV.

Článek X.

Tato úmluva jest sepsána v dvojím vyhotovení.

Bude ratifikována a výměna ratifikací bude provedena co nejdříve v Teheránu.

Úmluva vstoupí v platnost měsíc po výměně ratifikací a zůstane v platnosti 5 roků. Nebude-li vypovězena 6 měsíců před uplynutím tohoto období, bude se míti za to, že se prodlužuje mlčky na neomezenou dobu. Od této doby bude moci být vypověděna kdykoliv s podmínkou, že výpověď bude 6 měsíců předem ohlášena.

Tomu na svědomí plnomocníci řádně k tomu zmocnění podepsali tuto úmluvu a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Teheránu, dne 29. října 1930.

L. S. Miroslav Schubert v. r.

L. S. M. A. Foroughi v. r.

Závěrečný protokol

Podepsaní plnomocníci, přistupující k podpisu úmluvy o usazování uzavřené dnes mezi republikou Československou a císařstvím Perským, učinili toto prohlášení, které bude tvořiti podstatnou část úmluvy:

I.

K čl. I. Článek I. nedotýká se ani předpisů pasových ani všeobecných opatření, která byla neb budou učiněna jedním nebo druhým smluvním státem,

pokud jde o podmínky, za nichž budou moci býti připuštěni cizí zaměstnanci k výkonu nějakého zaměstnání na tom či onom území.

K čl. IV. Jest dohoda o tom, že ani ustanovením čl. IV. ani jakýmkoliv jiným ustanovením úmluvy o usazování nedává se zmocnění, aby směly býti požadovány zvláštní výhody, kterých se v Persii dostalo cizozemským společnostem, jejichž pracovní podmínky byly upraveny zvláštními koncesemi.

S druhé strany společnosti jedné z vysokých smluvních stran, jejichž pracovní podmínky na území druhé strany jsou upraveny zvláštními koncesemi, nebudou míti právo, pokud jde o ten který bod koncesní listiny, domáhati se výhod poskytnutých na základě platných smluv neb úmluv aneb vyplývajících ze stavu platného pro stát požívající nejvyšších výhod.

II.

Vlády každého smluvního státu se zavazují, že nebudou naturalisovati žádného příslušníka druhého státu bez předběžného souhlasu jeho vlády.

V Teheránu, dne 29. října 1930

Miroslav Schubert v. r.

M. A. Foroughi v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM ZÁPISEM,
SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU
PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 31. BŘEZNA LÉTA TISÍCÍHO
DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO PRVÉHO

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

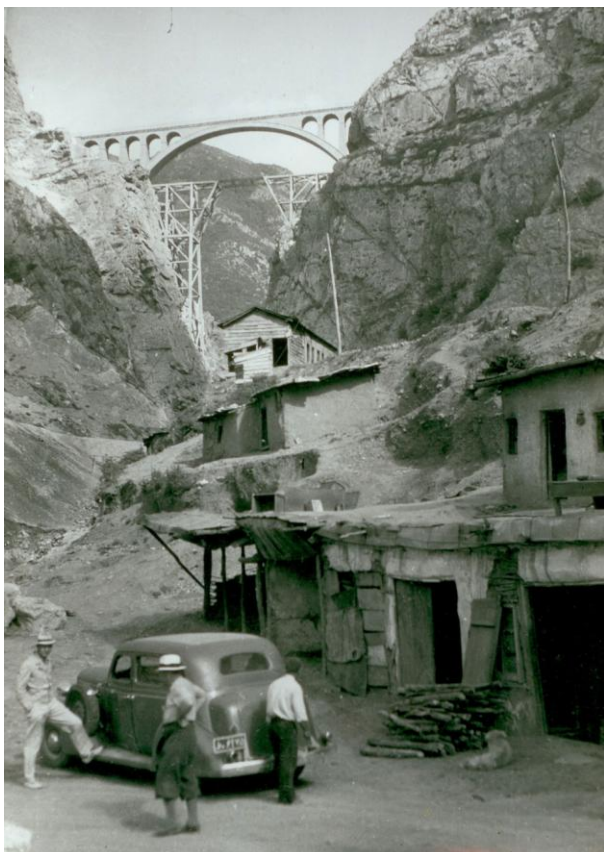
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Teheránu dne 25. června 1931 a Úmluva se závěrečným protokolem podle čl. X. nabyla mezinárodní účinnosti dne 25. července 1931.

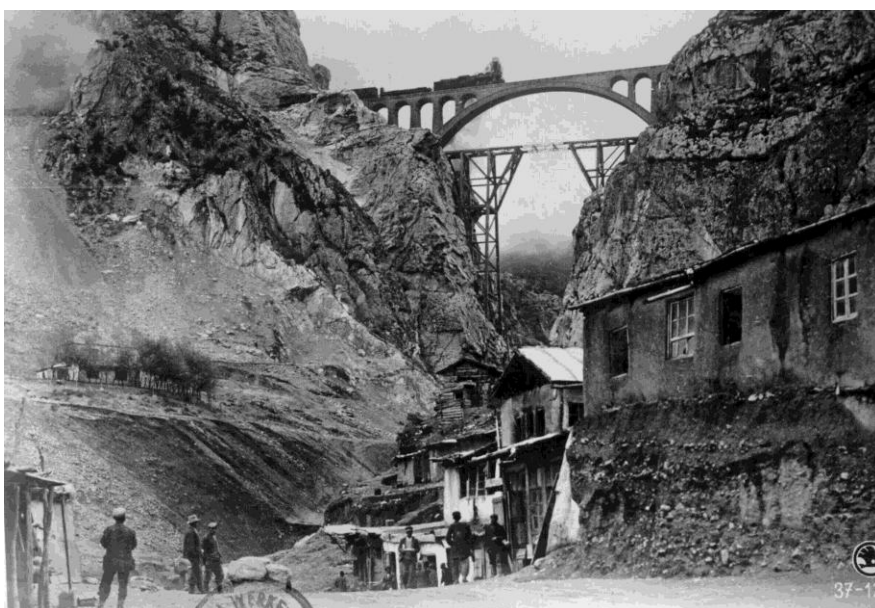
Dr. Beneš v. r.

Příloha č. 4: Výběr z fotografické dokumentace Škodových závodů v Íránu.

Obr. 1 Škodovy závody – stavby mostů v Íránu

Obr. 2 Škodovy závody – stavby mostů v Íránu

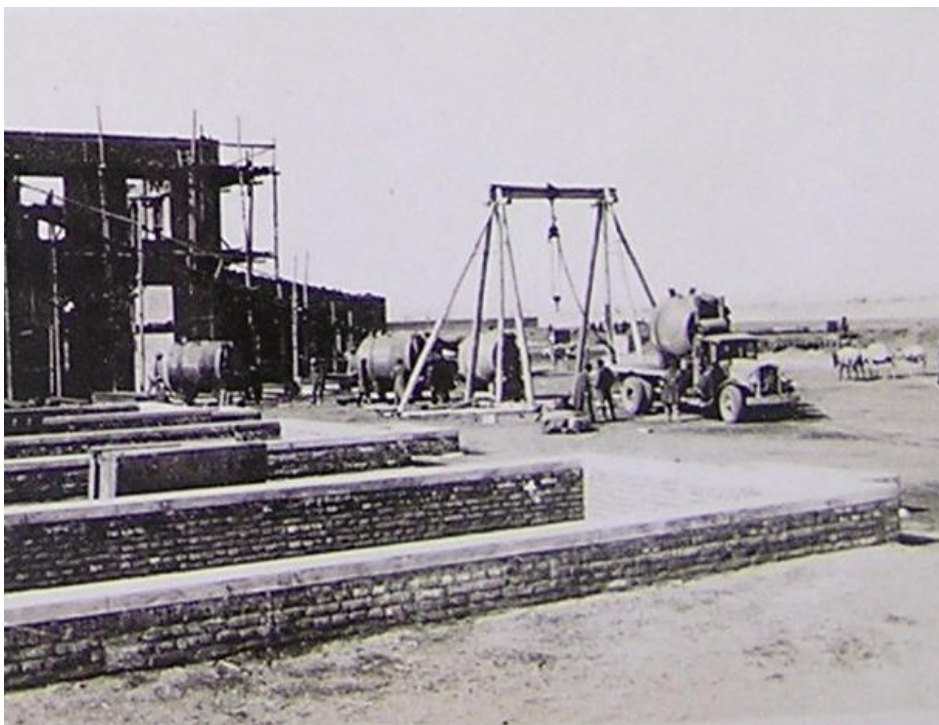

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 148 (obr. 1 a 2)

Obr. 3 Přeprava difusérů

Obr. 4 – Skládání difusérů

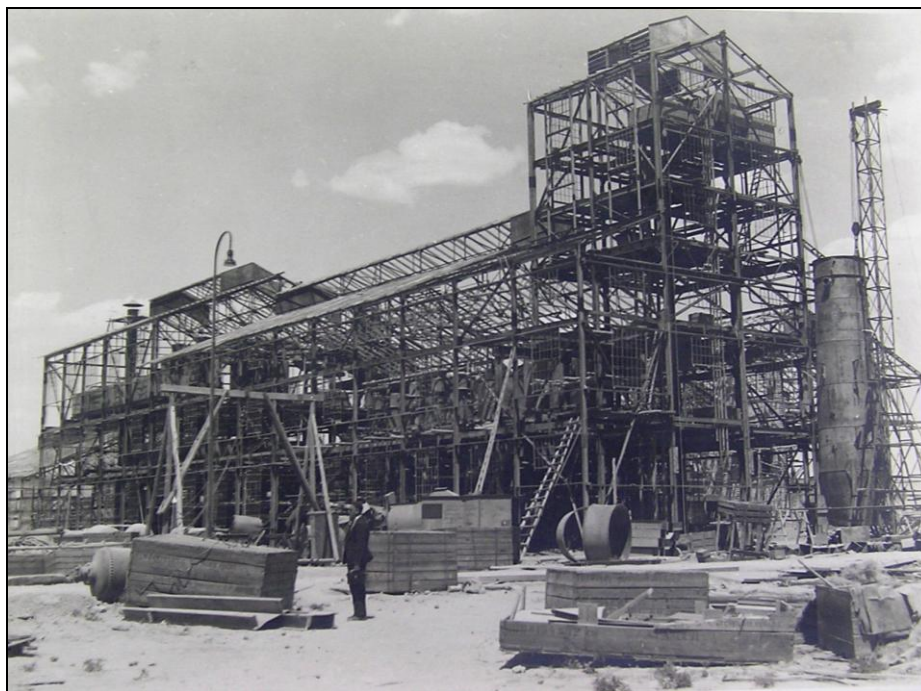
Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 160.

Obr. 5 Miandoab – slavnostní zahájení kampaně

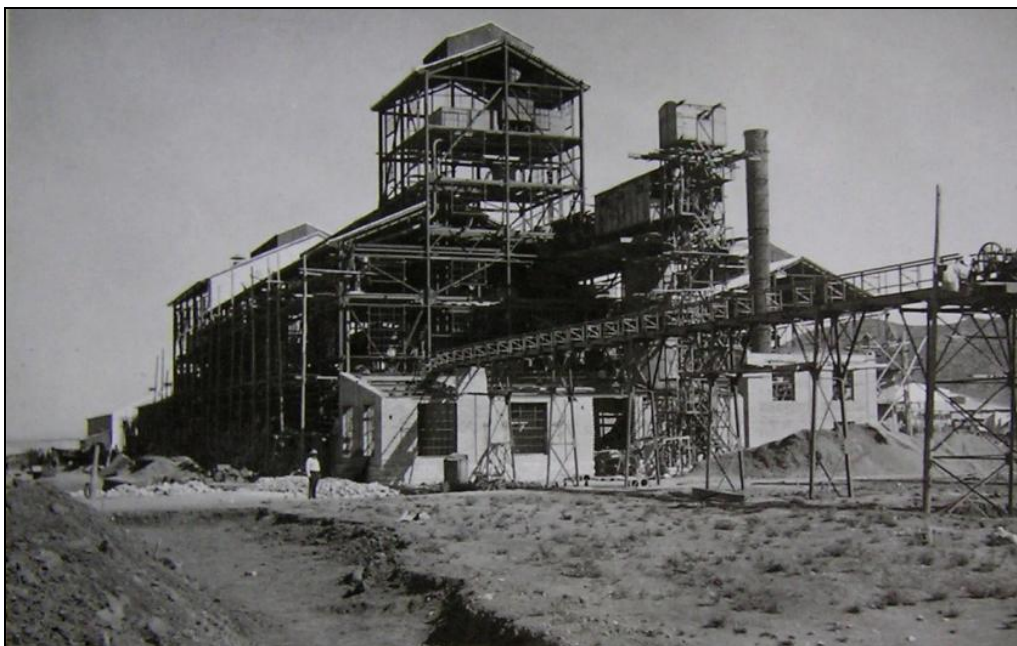
Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 41. Cukrovar v Miandoabu.

Obr. 6 Stavba cukrovaru v Marvdaštu

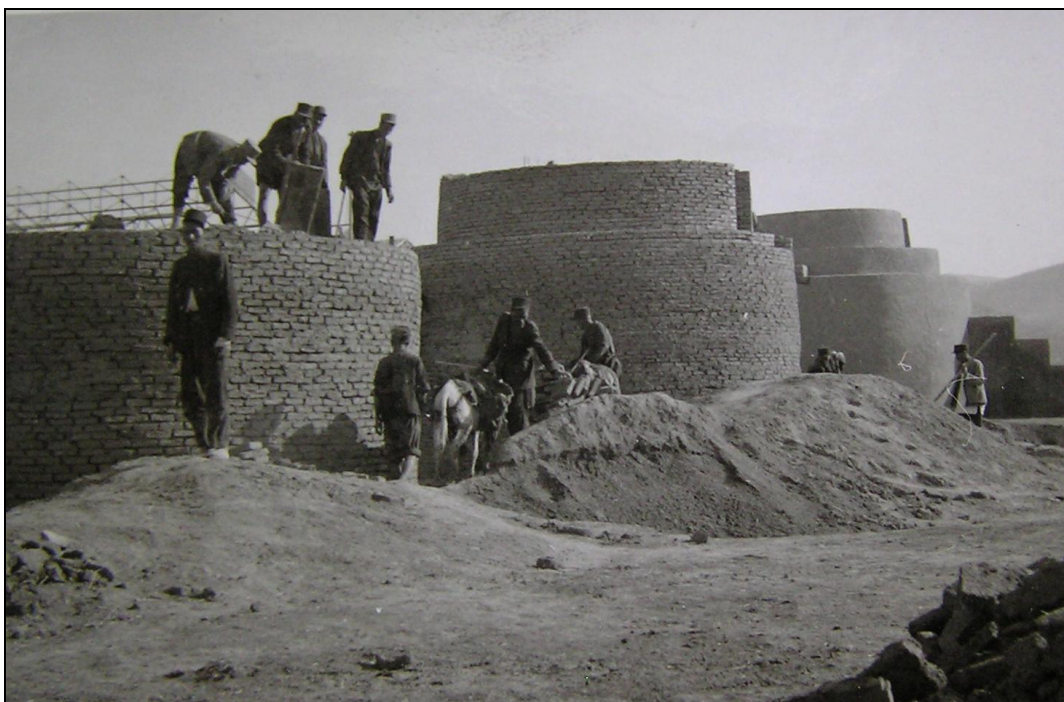
Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 23. Cukrovar v Marvdaštu.

Obr. 7 Stavba cukrovaru v Šahabádu

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 40.

Obr. 8 Cihelny pro stavbu cukrovaru v Šahi

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 40.

Obr. 9 Cukrovar v Šahi – „transportní parta“

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 40.

Obr. 10 Cukrovar v Šahi – Obytné domky a kancelář montáže

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 40.

Obr. 11 Justiční palác v Teheránu

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 26.

Obr. 12 Stavba divadla v Teheránu

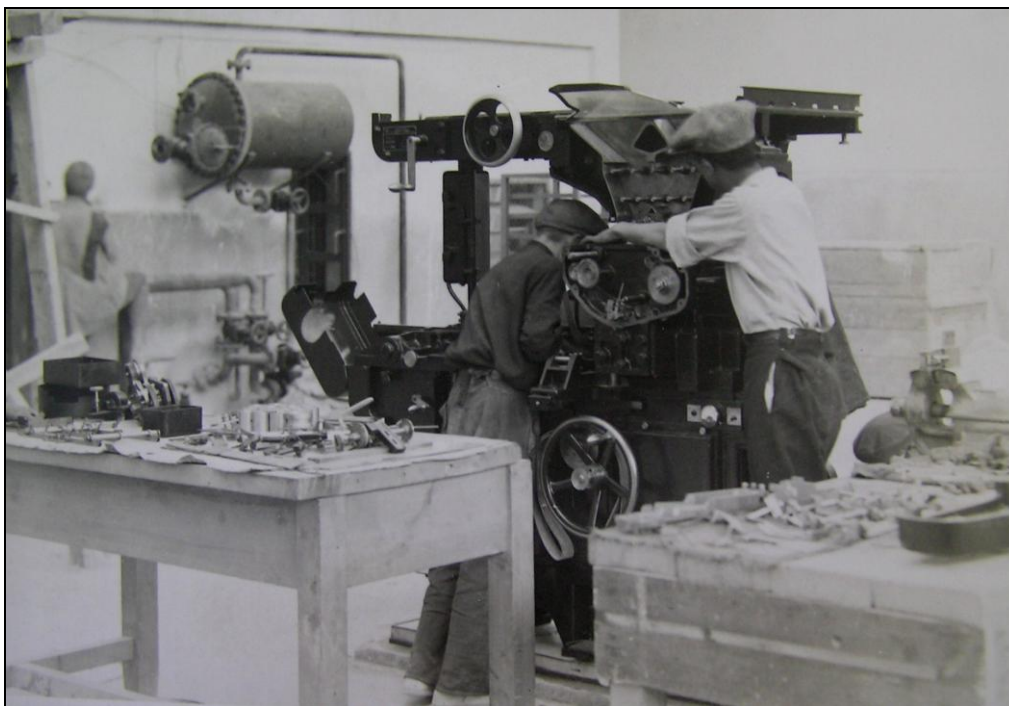
Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 43.

Obr. 13 Tabáková továrna – stavba administrativní budovy

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum sine.

Obr. 14 Tabáková továrna – montáž strojního zařízení

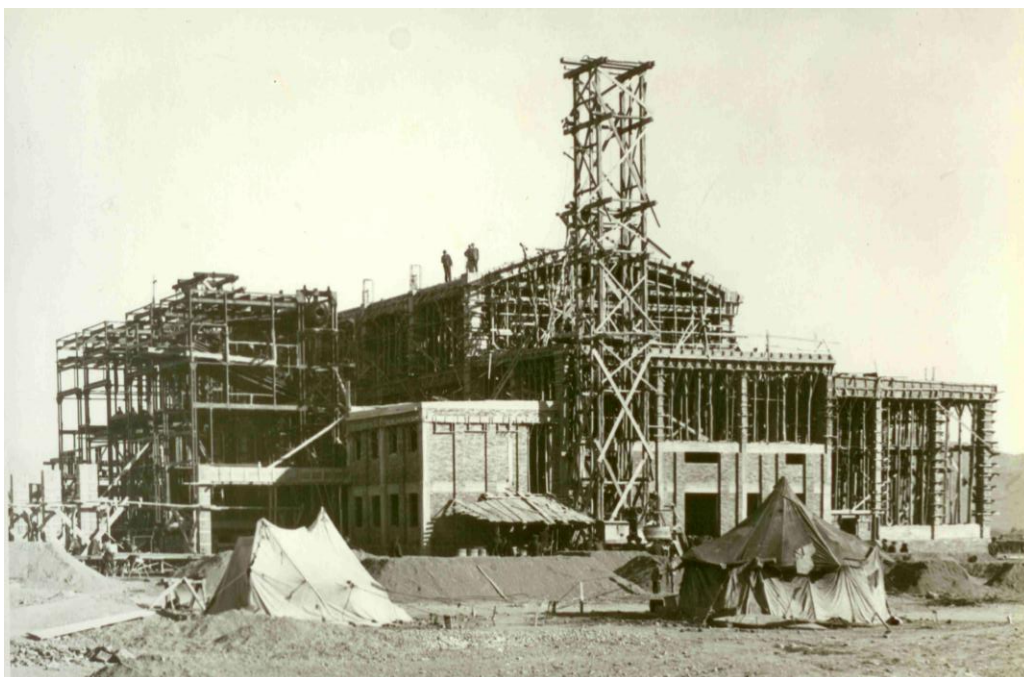
Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. sine.

Obr. 15 Škodovy závody – stavba cementárny v Teheránu

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 24.

Obr. 16 Škodovy závody – stavba elektrárny v Teheránu

Zdroj: SOA Plzeň, fond Sbirka fotografií Škoda. Fotoalbum č. 268.

Příloha č. 5: Převod rialů na libry šterlinků a československých korun na libry šterlinků.

Rok	1 GBP=kránů/riálů	Rok	1 libra šterlinků=Kč
1924/1925	42	1924	155,38
1925/1926	43,5	1925	163,68
1926/1927	48,6	1926	164,12
1927/1928	49,25	1927	164,63
1928/1929	48,03	1928	163,75
1929/1930	58	1929	164,38
1930/1931	63,4	1930	163,62
1931/1932	84,85	1931	114
1931/1933	98,27	1932	112,5
1933/1934	80,45	1933	110,25
1934/1935	74,63	1934	118
1935/1936	86,83	1935	119
1936/1937	80,5	1936	140
1937/1938		1937	142,25
1938/1939		1938	135,75

Zdroj: National Archives Londýn, FO 416, Further Correspondence Persia 1933–1938, část 92–97, Roční hospodářské zprávy za jednotlivé roky. A dále FO 371/17909, Persia 1934, Annual Reports Persia 1933; FO 371/18995, Persia 1935, Annual Reports Persia 1934; FO 371/20052, Persia 1936, Annual Reports Persia 1935; FO 371/23264, Persia 1939, Annual Reports Persia 1938. J. Schneider – O. Schwarzer – M. A. Denzel, (eds.), *Währungen der Welt II. Europäische und nordamerikanische Devisenkurse (1914–1951)*, Stuttgart 1997. W. Fischer – J. A. van Houtte – H. Kellenbenz – I. Mieck – F. Vittinghoff (eds.), *Handbuch der Europäischen Wirtschafts- und Sozialgeschichte*, Stuttgart 1987, s. 1059.

Příloha č. 6: Mapa Íránu.

Zdroj: http://www.google.cz/imgres?q=%C3%ADr%C3%A1n+mapa&hl=cs&biw=1366&bih=509&tbm=isch&tbnid=gv45wBZr16N79M:&imgrefurl=http://www.irtravelingcenter.com/iran_map.htm&docid=DQYw4YPLdIjLpM&imgurl=http://www.irtravelingcenter.com/images/iran_map_iran.jpg&w=2228&h=1673&ei=_7u-T6uaM4nf4QSKnPXkCQ&zoom=1